Ч. 65. Неділя 4 цьвітня (22 марта) 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

З Угорщини. — Австро-турецка угода. — Положенє в Сербії.

„Budap. Hirlap“ пише, що самостійний угорский банк був би полишений самоволї кождоразового правительства і не лише не підніс би, але підкопав бя державний кредит. Політичні впливи в угорскім житю надто сильні, щоби мали задержати ся перед банковою перегородою. Др. Векерле знає про те і після інформациї з доброго жерела не думає про утворенє такого банку, котрий уважає небезпечностию для краю.

Орґан сторонництва Кошута, „Budapest“, обговорюючи справу виясненя відносин сторонництв, зазначує, що мусить наступити зміна і переворот а то в звязи з банковою справою. Треба найти розвязанє справи на такій основі, яка уможливила би утворенє правительственної більшости без нарушеня інтересів і основних переконань независимого сторонництва. Дневник не думає однак про таке зґрупованє сторонництв, котре викликало би опозицию, позаяк не можна собі представити здорового парляментарного житя без опозициї.

Тими днями вибухне кабінетова криза, позаяк анї правительство, анї палата, анї також теперішна більшість не є в спромозї полагодити нагромаджених трудностий у внутрішній політицї. Ті трудности уступили на другий плян супротив внїшного положеня, однак тепер виступають знов на перший плян всїх справ з великою силою і енерґією. Імовірно вже коло 26 с. м. то є по поновнім зібраню угорского сойму, сучасний кабінет дра Векерлього подасть ся до димісиї. Монарх заіменує президентом мінїстрів личність, яка не бере чинної участи в політичнім і парляментарнім житю, але тїшить ся довірєм всїх сторонниць. Сей президент мінїстрів розвяже посольску палату і переведе нові вибори. Нова палата займе ся виборчою реформою.

Як вже донесли телеґрами, роздано в середу 31 м. м. послам турецкого парляменту справозданє комісиї для австро-турецкої угоди. Дебата над протоколом має почати ся в найблизший понедїлок. Зміст справозданя комісиї в головнім такий: Окупация Босни і Герцеґовини була постановлена ще перед війною 1877 р. на підставі тайної умови між Росиєю і Австриєю. На берлиньскім конґресі признали держави окупацию і передали заряд обох провінций Австро Угорщинї. По перевороті в Туреччинї проголосила Австро Угорщина анексию і повідомила про те Порту. Австро-Угорщина опустила новобазарский санджак. З приводу анексиї запротестувала Порта против кроку Австро Угорщини і звернула ся до великих держав по охорону своїх прав запоручених їй договорами. Тому однако, що держави признали анексию довершеним фактом, порадили Портї шукати відшкодованя на фінансовім поли. Австро-Угорщина уважала таким відшкодованєм опущенє санджаку і не хотіла дальше переговорювати. Але страти, понесені наддунайскою монархією з приводу бойкоту австрийских товарів в Туреччинї, приневолили австроугорске правительство порозуміти ся що-до фінансового відшкодованя. Туреччина, слухаючи ради держав, приступила до переговорів і результатом їх являє ся власне отся угода, котру комісия поручає палатї до приняття.

З Відня доносять, що помимо всїх запречень білгородских, вісти о намірі уступленя короля Петра і цїлої династиї Караджорджевичів суть певні. До абдикациї прутъ посли російский і анґлійский, даючи родинї короля великі материяльні користи. Дивно зложило ся, що Австрия, котра нїколи не була прихильна

В країнї золота.

Оповіданє — з анґлійского.

(Дальше).

— Хороший Петро... завидувати.... — говорила до себе в розпуцї. — То ти Хороший Петро?... Ах, я повинна була догадати ся, повинна була догадати ся!

— Але-ж так! Чи-ж Хороший Петро не красна назва, так само, як Франц Рівес? Або Шон Мек Ґану?

— Ох, всьо розумію! Всьо! — скрикнула в розпукою. — То з тобою він посперечав ся о мене. Не хотів менї того сказати. Отже знаєш, що я.... що я.... віддала ся за него!

— Без сумніву; знаю о тім всім, але то не єсть ніяке подруже.

Встав поволи, викидаючи з уст папіроса і додав:

— І знаю також, що волиш Шон Мек Ґану від Хорошого Петра.

Простягнула до него долонї.

— Але ти моя жінка, а не єго. Слухай. Чи знаєш, що я зроблю? Скажу тобі за дві години. Тепер єсть майже осьма; о десятій маю стрітити ся з Шоном Мек Ґану в „Притулку сьвятих“. Тоді довідаєш ся. Ах, а однако шкода. Шон був моїм приятелем і ось всьо попсувало ся. Вино небезпечна річ. Карти мають також свою грізну сторону.... Женщини.... роблять ще більше злого.

— Ох, мій Боже! — скрикнула — що-ж я зробила! Атже я не хотіла злого. Я була вірною жінкою для тебе, хоч ти був супротив мене лютий. Ти мене покинув, зрадив; ти причиною того, що стало ся. То ти спричинив то всьо, а не я.

Укрила лице в долонї і упала на коліна коло крісла.

Він похилив ся над нею.

— Ти любила молодого адвоката більше як мене, тому вісім літ — сказав.

Она зірвала ся на рівні ноги.

— Ах — аж тепер розумію! — скрикнула. — То длятого глядав ти зі мною сварні; чому ти мене покинув? Ти не мав відваги сказати менї просто, чому ти був такий злий, такий... грубий і злий!

— Подякуй Богу, що я тоді тебе не убив, Люсі.

— Але ж то брехня! — скрикнула — брехня!

Она кинула ся до дверий і покликала Індиянку.

— Ікні! Він має безличність зле говорити о Андрию і о менї. О Андрию — погадай собі.

Ікні приступила до Петра так близько, що єї лице окрите зморщинами було близько до єго лиця і сказала:

— Она була твоєю жінкою; лиш твоєю; але духи чорта на тебе зіслали. Андрий! Ох, ох, Андрий. Отець Андрия був єї вітцем. А, отвираєш свої злі очи! Ікні уміє говорити. Ікні кормила їх обох. Коли-б ти був ждав, був би довідав ся, але ти утїк, як вовк утїкає від огня. Ту удав, що умер, так як она удає, а вертаєш як вуж, аби повзати по домі і кусати затроєним жалом, між тим як ти повинен бути під землею разом з хробаками. Але Ікні знає, що має знати. Будеш також затроєний. Дух Червоного ножа жде на тебе, Андрий бун єї братом.

Петро грубо єї відіпхнув.

— Тихо сиди — сказав — і забирай ся до грома! Іди собі звідси, виноси ся!

Коли знов остали самі, сказав вже без гніву:

— Отже Андрий, адвокат і ти, ви були... Бачиш, кілько злого з того вийшло.... а тепер знов тайна. Коли ти віддала ся за Шона Мек Ґану?

— Вчера вечером! Сьвященик прийшов з індияньского села.

— Вчера вечером! — повторив Петро задуманий — а я програв дві тисячі долярів у Малого Ґострек. Від десятьох літ не програв я тілько в одній партиї. Чи то була кара за то, що я грав надто честно, чи за що инше? — Як скажеш Люсі?

Она не відповідала.

— Чому не оповістила ти о своїм вінчаню з Шоном?

— Мав оповістити нинї вечером.

Замовкли на хвилю, а відтак якась укрита гадка запалила полумінь в очах Петра, котрий скрикнув з недобрим усьміхом:

— Отже заграю мою партию нинї вечером, Люсі Рівес, партию, по котрій нїколи не забудуть в долинї Пеппі Хорошого Петра, хорошу партию в двійку! А тамтой?.. Жінка

королеви Петрови, єсть за удержанем династиї, а австрийский посол робить всякі заходи, аби пересьвідчити короля і правительство, що уступлене короля і династиї в теперішній хвили було би для краю дуже небезпечне. — Оногди під проводом короля відбула ся мінїстерияльна рада, котра займала ся справою наслїдства престола. Король мав заповісти намір абдикациї в користь князя Александра. — Дальше доносять, що від кількох днїв відбувають ся в Білгородї тайні збори висших офіцирів і урядників, котрі займають ся справою династиї. Около 40 послів творить громаду против династиї Караджорджевичів. Умірені посли домагають ся, аби король Петро зрік ся престола в користь кн. Александра, котрому була би додана реґентия, зложена з провідників найбільших партий. Мала часть послів домагає ся покликаня на престол кн. Павла, сина князя Арсена, брата короля Петра. Посли радикальні і приклонники Обреновичів домагають ся усуненя Караджорджевичів і промовляють за осадженєм на престолї одного з анґлїйских князів. — „Vossische Ztg.“ доносить, що на случай уступленя з Сербії династиї Караджорджевичів великі держави нїколи не зізволять на те, аби Сербія оголосила ся републикою.

Новинки.

Львів, дня 3-го цьвітня 1909

— Великодні ферії в головнім заведеню і в філії рускої ґімназиї у Львові починають ся в великий второк і потревають до середи по Великодни включно.

— Наукові виклади. Заходом Тов. ім. Петра Могили відбудуть ся у Львові в місяци цьвітни слїдуючі виклади: дня 4 см. др. В. Охримович: „Розвій української национальної ідеї в Галичині в XIX в.“; дня 18 с. м. др. С. Дністряньский: „Народність і її права“ і дня 25 с. м. др. Ол. Колесса: „Погляд на історию української мови“. Саля „Музичного інститута“ (в „Народнім Домі“ II поверх). Початок викладів точно о годинї 4 по полудни.

— З Перемишля. Тов. ім. П. Могили уладжує в Перемишли в цьвітни і в маю отсї виклади: 4 цьвітня проф. Volод. Дикий: Архітектура у Греків і Римлян (з демонстрациями). 18 цьвітня проф. Волод. Сїлецкий: Про закони в науках природи. 25 цьвітня др. Мариян Долиньский: Вплив фізичної працї на людский орґанізм. 2 мая проф. Орест Авдикович: Як оцінювати твори красної лїтератури. Виклади відбувають ся в сали „Народ. Дому“. Початок о год. $5^1/_2$ по полуд. Вступ: крісло 20 с., партер 10 с.

— Огнї йдуть! Сезон пожарів вже зачав ся. З Турки над Стрийом доносять, що дня 30 марця вибух огонь в домі господаря Ґалаґана і скоро перекинув ся на сусїдні господарства. В кількох годинах згоріло 19 загород зі всіма будинками і останками запасів збіжа. Не знати, кілько було обезпечених між погорільцями, але доносять, що між ними настала страшна нужда. Ратунку нїякого не було. В виду того пригадуємо, що тов. „Сокіл“ у Львові закладає по селах свої пожарні філїї (доси має вже 412) і через своїх інструкторів орґанізує пожарні стяги. Де ще нема пожарного „Сокола“, най звідтам напишуть по статути до Львова (ул. Руска 20).

— Нещаслива пригода. При направі палати гр. Пінїньского при ул. Матейка ч. 4 стала ся вчера в полудне страшна пригода. Робітники витягали за помочию вінди бальок на перший поверх. Нараз урвав ся шнур, а бальок упав і своїм тягаром привалив робітника Григория Ковальчука та зломив єму ліву ногу, ліву руку і ліву часть ключицї. Ковальчука в грізнім станї відвезено до шпиталю.

— Дрібні вісти. Зима не хоче нас покинути і пригадує ся нам бодай в своїх послїдних судорогах. Вчера зрана було у Львові ще 10 степенїв тепла, а вже около 3 похолоднїло так, що теплота зменшила ся о 6 степенїв, а вечером при 2 степенях теплоти зачав перепадати сніг на знак, що горою насунув ся студений воздух. В ночи упав таки сніг і забілїло ся цїле місто. — Пропала оногди без слїду 13-лїтня Йосифа Собчишинівна, донька Теодора, замешкала при ул. Жовківскій ч. 81. — До Львова привезено оногди 2 великі медведї, котрі убив в понедїлок і середу у велдїжских лїсах пос. В. Длуґош. Медведї відставлено до випханя до препараториї Гартля. — Нинї рано страчено у Львові через повішенє на подвірю суду карного Петра Чабака, 28-лїтного проводиря тої ватаги, котра в 1907 допускала ся розбоїв в сторонах Городка, а в Тулиголовах убила коршмаря Шляфа. Чабак перед смертию висповідав ся і попращав ся з родиною. — В Тернополи викрито в домі кондуктора від зелїзницї Дмитра Войтовича цїлий маґазин крадених річий, походячих з крадежі у ваґонах товарових.

— Репертуар руского театру у Львові. (Саля „Яд Харузім“. Початок точно о 7 год. вечером). Білети продає раньше книгарня ім. Шевченка. (Ринок ч. 10), а від 5 год. веч. каса театру.

В недїлю 4 цьвітня по полудни о год. 3 „Сватане на Гончарівцї“ народна оперета в 3 діях Гр. Квітки Основяненка. (Цїни місць знижені).

Вечером о год. $7^1/_2$ „Житейске море“ комедия в 4 діях Карпенка Карого.

Театр остає у Львові лиш до 8 цьвітня.

— В справі будови Шевченкового памятника в Київі наспіло від „Губернскої земскої управи“ в Полтаві письмо до Наукового Товариства ім. Шевченка, в якім управа повідомляє, що для орудуваня справою памятника утворив ся в Київі „З'єднаний для збудованя памятника Т. Шевченкові Комітет“, до котрого належить на разі 10 представників полтавского ґубернского земства і 11 представників міста Київа. На разі, бо в статутї „комітету“ постановлено, що дїйстними членами єго можуть бути всї представники інституций або приватні особи, які дадуть або зберуть на памятник найменше 1000 рублїв. Тому що Товариство ім. Шевченка у Львові призначило на сю цїль 3000 кор., полтавске земство звертає ся до него з пропозициєю визначити свого заступника в київскім комітетї. Делеґатом Товариства буде професор М. Грушевский.

— Читальня „Просьвіти“ на жовківскім передмістю у Львові обходила оноді ювілей свого 5-лїтного єствованя. З тої нагоди уряджено вечерок з промовою, хоральними продукциями і декламациями та відограно комедийку Бобикевича „Настоящі“. Всї точки проґрами вийшли дуже складно. Рано того дня відбуло ся в церкві оо. Василиян богослуженє на інтенцию читальнї. Згадана читальня розвиває ся вельми красно. Числить тепер 523 членів і передплачує 5 часописий. З промови єї голови п. Ів. Іґната дізнаємо ся, що за 5 лїт ся читальня урядила 7 концертів, 10 амат. вистав театральних, 154 відчитів, 4 курси для безграмотних, 2 фестини, а 7 разів просфору і сьвячене. Дірiґентом хору єсть п. Сорока. До сьвітлого розвитку читальнї причиняють ся оо. Василияни, які самі часто навідують ся до читальнї і заохочують вірних вписувати ся в єї члени. Дай Боже, щоби і инші чотири читальнї „Просьвіти“ у Львові могли виказати ся також такими гарними успіхами.

Всячина
для науки і забави.

— Дещо про ухо. — (III). Приступаємо тепер до скалїченя тарабанчика. Тарабанчик в усї може иноді пукнути, може в нім зробити ся дїрка, а то найчастїйше ось від чого: Хтось ударить когось в лице; звичайно правою рукою а тоді засягне ліве ухо. Коли же хтось вдарив в праве ухо, то він був або манькут або вдарив із заду. В таких случаях може так стати ся, що коли бючий засягне другого рукою по усї так, що замкне цїлий єго отвір, а воздух тоді не має куди вийти, то весь воздух стиснений в усї від удару потисне з цїлої сили на тарабанчик, а той тоді пукне і в нім зробить ся дїрка. Удар в лице в таких случаях не мусить бути навіть дуже сильний, а ударений вчуває страшенний лоскіт, а опісля иноді, але не завсїгди, і сильний біль в усї. В слїд за тим настає більша або менша глухота.

Видко з того, як небезпечне може бути битє в лице; длятого треба особливо того вистерігати ся, щоби дїтий не бити в лице. Рана зроблена в той спосіб в тарабанчику може легко сама від себе загоїти ся, особливо, коли ухо чисте. Длятого не треба до уха наливати в таких случаях оливи, ґлїцерини, або чогось иншого, бо тоді може ранка легко зачати материзувати і не загоїть ся, а чоловік оглухне. На відворот може тарабанчик пукнути, коли з уха витягнути воздух. Таке скалїчене тарабанчика буває часто тоді, коли хтось цїлує другого небачно в ухо і висмокче з него воздух, або коли хтось длятого, що єго свербить чи скобоче в усї, запхає палець до уха, а відтак витягне єго борзо так, що воздух в усї сїпне тарабанчик за собою. Таке пукнене тарабанчика може ще й тоді настати, коли хтось вдарить ся дуже сильно головою, дістане сильно по голові або й в бороду.

Скалїчене тарабанчика може бути небезпечнійше, коли хтось чимсь твердим а острим довбає в усї, н. пр. патичком, сїрничком, дротом або й шпилькою, коли незручно заходить ся коло того, щоби видобути з уха запханий там якийсь предмет, бо тоді приходить часто

Франца Рівеса побачить, коли схоче заждати; але треба, аби була терпелива, терпеливійша як був єї муж тому вісїм лїт!

— Що зробиш? Ох, скажи менї, що зробити?

— Заграю партию в карти, одну, величаву партию і карти о всім порішать. Гра буде так само честна як тоді, коли ми грали разом в малім домку в ля Шодієр, заки з мене зробив ся чорт.

Чи дивна мягкість тих послїдних слів була удана, чи природна? Люсі кинула на него бистрий погляд, але він відійшов до вікна і стояв там, глядячи в сторону міста. Чула, що печуть єї очи і шептала сама до себе:

— Умру!.. Ах, умру!

Минула хвиля, по котрій Петро відвернув ся до неї і сказав:

— Люсі, він входить на горбок. Послухай мене. Коли єму скажеш, що я бачив тебе, убю єго, убю єго сейчас. Хочеш уратувати єго ще на одну або дві години, а може й на довше? Отже зроби то, що я тобі скажу, бо треба, аби всьо ішло після правил гри і я сам скажу єму то в каварни. Там закинув менї брехню і там скажу єму правду перед всїми. Хочеш зробити то, що тобі скажу?

Завагувала ся хвилю, а відтак сказала:

— Не скажу єму нїчого.

— В такім случаю полишаєсь тобі лиш один спосіб: вийти звідси сейчас, укрити ся в лїсї за домом і зовсїм з ним не бачитись. О десятій, коли хочеш, можеш прийти до „Притулку сьвятих“ довідати ся, як скінчила ся партия.

Вже не дрожала нї стогнала. Лице єї було непорушне, очи глядїли твердо і рішучо. Відповіла єму спокійно:

— Так, пійду.

Приступив до неї, взяв єї за руку і здоймив їй з пальця перстень, котрий Шон дав їй вчера. Позволила єму то зробити, не бороночи ся.

Відтак без слїду гнїву, який спершу так добре давав ся чути в єго словах, але спокійно і глумливо заспівав початок якоїсь француской піснї.

Відтак отворив двері, дав знак Індиянцї і за хвилю Люсі. Рівес зі зломаним серцем, разом з своєю товаришкою крила ся в тїни смерек, коли Петро скрив ся з другої сторони, а Мек Ґану показував ся на вершку горбка.

(Дальше буде).

запалене тарабанчика і других частий середного уха. Зранене грубших частий уха, як ямини тарабанної, перевойника і нервів слухових, сполучене з пукненем тарабанчика, може також настати внаслідок якогось сильного удару по голові або й дуже сильного потрясеня та від такого гуку як вибух або вистріл з пушки. Всї того рода скалїчення і зранення бувають дуже тяжкі і навіть небезпечні для житя а утрата слуху може настати навіть вже й при лекшім скалїченю. Коли же до такого скалїченя прийде ще й гниюче запалене, то люди гинуть тоді найчастїйше внаслідок запаленя опон мозкових, котре приходить від запаленя ушного.

— **Найбільша родина на сьвіті.** Найбільше потомків лишить по собі безперечно бувший колись господар сільский Тома Формер, котрий тепер мешкає на однім з передмість міста Сідне в Австралії. Він має тепер 72 літ і був чотири рази женатий. З тих чотирох супружеств мав він не менше лиш 38 дітий а то 29 дівчат і 9 хлопців. Сини жиють всї і вже поженили ся а з дівчат лишило ся ще 21, прочі повмирали. Цїла ся родина числить тепер 312 осіб. Всї члени тої безперечно найбільшої на сьвіті родини сходять ся що року в означений наперед день, щоби спільно полагоджувати родинні справи.

— **Не видержали проби.** Славний свого часу францускиий музик Вівіє визначав ся не менше і своїм здоровим дотепом та невичерпаним гумором. Одного разу запросив его до себе на обід богатий банкір, великий любитель музики а коли Вівіє по обіді прощав ся, стали банкір і его жінка запрошувати его, щоби він частїйше приходив до них на обід. Застанете завсїгди — казав до него банкір, стискаючи єму руку — стіл для вас накритий.

— Завсїгди? — спитав Вівіє. — А може то ви лиш от так говорите, щоби говорило ся?

— Нї, нї — відозвала ся панї дому. Ми то таки направду кажемо. Ми не з тих, що говорять на вітер. Уважайте наш дім за свій і приходіть, коли вам лиш сподобає ся. Зробите нам велику приятність, хоч би ви й що дня приходили!

А Вівіє спитав ще раз: Чи таки на правду кажете?

— А вжеж, будемо вам дуже раді!

— Ну, то коли ви вже такі ласкаві на мене, то приймаю ваше запрошене охотно і скористаю з вашої гостинности.

— Зробіть так, а ми все будемо вам дуже раді. Отже побачимо ся небавком знову?

— Даю вам на то моє слово — сказав Вівіє і попращав ся.

На другий день явив ся він точно в обідову пору. — От видите — сказав він — що я дословно зрозумів ваше запрошене і ставив ся на обід.

— А то дуже красно! — відозвали ся на то пан і панї Ст., котрим таке поведене артиста видало ся оригінальне і забавне.

Отже сїли до обіду і забавляли ся знаменито.

На другий день — банкір як-раз сїдав з своєю родиною до обіду — явив ся Вівіє знову. Пан і панї дому видивили ся здивовані, але не казали нїчого.

— Ви мене мабуть не сподївали ся? — відозвав ся артист і подивив ся на банкіра і его жінку, мов хотів пізнати по них, що они собі думають. Але они обоє відповіли рівночасно:

— О, чому нї, робите нам велику приятність, пане Вівіє!

Та й четвертого дня явив ся завзятий гість так само. Сим разом приняли его вже холодно і якось здержливо, а коли він спитав, яка тому причина, то панї дому глянувши на чоловіка, відповіла: Бою ся, бачите, що будете мусїли чим небудь вдоволити ся, бо ми нинї маємо лиш скромний обід і я тому трохи в клопоті.

— Я гадав, що ви мене сподївали ся. Але то нїчого не вадить, я у вашім товаристві вдоволю ся чим небудь.

Сказавши то, Вівіє сїв собі до стола, їв зі знаменитим апетитом, а наконець відозвав ся: Не розумію, моя панї, що ви перед тим менї сказали; преці обід знаменитий і я хотів би щодень такий мати.

На другий день, скоро лиш артист увійшов до каменицї, сказав єму дверник, що паньства нема дома, бо їх хтось запросив до себе на обід. Але Вівіє не зважав на то і побіг на гору. Коли там задзвонив, сам пан дому отворив єму двері, але вже не витав его як звичайно, лиш видивив ся на него здивований. Вівіє не дав ся тим відстрашити, лиш зайшов до середини і сїв собі як звичайно до накритого стола, не зважаючи на то, що нїхто до него не відзиває ся.

Наконець зачав сьміяти ся і каже: А ваш дверник, дурачиско, хотів мене здурити і казав, що вас нема дома! — Але чого ви якісь такі посоловілі? Чи може стало ся якесь нещастє?

Єму відповіли на то ледви кількома словами, але він на то не зважав, лиш барашкував підчас цїлого обіду а наконець, коли обід скінчив ся, він зачав таки реготати ся на цїле горло та сказав до банкіра: Мої високоповажані паньство! Я знаю, чого ви так дуже не в гуморі. То длятого, що я взяв дословно ваші запросини. Я хотів, бачите, зробити пробу, як довго будете ви мене радо приймати. Вже вчера обійшли ся ви зі мною холодно і не приязно, нинї казали ви сказати менї, що вас нема дома а завтра ви би мене таки викинули. Отже я вам дав доказ, що то небезпечно когось дуже запрошувати, скоро не думає ся того по щирости, бо видите, що з того виходить!

До сеї билицї чи небилицї мусимо додати ще кілька слів. Вервіє не знав нашої приповідки, котра каже: „Гість першого дня золото, другого срібло, третого мідь а четвертого — до дому їдь! — Як би єї був знав, не ходив би був в гості, хоч і як его запрошувано.

— **Знов дивачне завіщане.** Віденьскі ґазети доносять про таку історию: Якась богата вдовиця, Тереса Ґраваґ записала своїй служниці 12.000 кор. під услівєм, що она буде аж до смерти доглядати єї улюбленого пса Кара. По отвореню завіщаня мала служниця одержати 3000 кор., а прочу суму аж коли пес згине; тих 9000 кор. мали творити зелізний капітал, від котрого проценти мали служити на удержане пса. Служниця бояла ся, щоби псови щось не стало ся і віддала его до ветеринарийного заведеня а сама жила в надії, що дістане колись по нім гарну спадщину. Тимчасом стало ся инакше; служниця померла, пес жиє собі вигідно дальше з призначених для него процентів а дїти служниці процесують ся о тих 9000 кор. капіталу.

— **По американьски.**

Американьский волоцюга до господинї: Ви певно хотїли би, щоби улиця перед вашим домом була зі снїгу очищена.

Господиня: Авжеж, що хотїла би.

Волоцюга: То дайте менї десять сотиків а я постараю ся вам о такого чоловіка, котрий вам то зробить.

Телеґрами.

Відень 3 цьвітня. Є. Вел. Цїсар приймив нинї на авдиенциї звістного подорожника по Тибетї Свен Гедіна.

Відень 3 цьвітня. „Fremdenblatt“ пише: Із Земуня і Білграду надходять безнастанно донесеня о тім, що небавком має настати зміна на сербскім престолї. На основі автентичних інформаций можемо ствердити, що чутки ті суть безосновні.

Відень 3 цьвітня. Вчера відбув ся тут відчит Свен Гедіна. Явили ся на нім Архікнязї і Архікнягинї, президент міністрів, міністер просьвіти, високі урядники войскові і цивільні, дипльомати і т. д. Міністер просьвіти вручив з припорученя Цїсаря славному подорожникови велику лєту ордера Франц Йосифа.

Будапешт 3 цьвітня. Вчера в цїлім краю погода нараз змінила ся. Теплота спала до зера і понизше зера. З кількох сторін доносять о снїгах.

Берно морав. 3 цьвітня. Після урядових вістий, в повітах: Угор. Градище, Угор. Острава, Босковиці і Требіч настала повінь і наробила значної шкоди. Сторони коло Авспіц стоять зовсїм під водою.

Кромірияж 3 цьвітня. В послїдних 24 годинах вода в Мораві піднесла ся до висоти 5 метрів 20 центиметрів. Положене критичне. Сторожа огнева і войско сконсиґноване.

Альжир 3 цьвітня. В провінциї Константіне настав серед туземців страшний голод а внаслідок того і пошесть тифу, від котрого згинуло вже богато людий.

Петербург 3 цьвітня. В кругах посольских ходить чутка, що небавком власть тимчасових ґен.-ґубернаторів буде обмежена а стани виімкові в цїлій Росиї будуть знесені.

Константинополь 3 цьвітня. Вчера відбули ся в Стамбулї збори звиш 2000 офіцирів, котрі запротестували против системи ощадности, практикованої міністерством війни. Відповідна резолюция буде внесена до палати послів яко петиция.

Господарство, промисл і торговля.

Цїна збіжа у Львові.

дня 2 цьвітня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.			
Пшениця	13·—	до	13·30
Жито	9·30	до	9·60
Овес	8·50	до	8·80
Ячмінь пашний	7·80	до	8·10
Ячмінь броварний	8·20	до	9·—
Ріпак	—·—	до	—·—
Льнянка	—·—	до	—·—
Горох до вареня	8·50	до	11·50
Вика	9·—	до	9·50
Бобик	8·20	до	8·50
Гречка	—·—	до	—·—
Кукурудза нова	—·—	до	—·—
Хміль за 56 кільо	—·—	до	—·—
Конюшина червона	70·—	до	80·—
Конюшина біла	35·—	до	55·—
Конюшина шведска	70·—	до	85·—
Тимотка	28·—	до	34·—

Надіслане.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).